

Vores udgangspunkt er, at der skal stilles rigtig mange spørgsmål under det kommende udvalgsarbejde, og nogle af de ting, som SF har fremhævet i dag, er vi øvrigt enige i.

(Kort bemærkning)

Jens Kirk (V):

Nu hørte jeg faktisk hr. Christian H. Hansen næsten sige, at vel gik han ind for fortrinsstilling, men han vil også gerne med i et bredt forlig. Det vil sige, at han allerede var ved at fire lidt på fortrinsstillingen eller i hvert fald på kravet, som det er nu.

Noget andet er, at jeg ikke kan forstå, hvorfor hr. Christian H. Hansen mener, at lige pludselig er det her blevet herregårdsmentalitet. I den lov, vi kører efter nu, står der 375 ha, det kan faktisk blive mere, og nu står der 400 ha. Er den forskel da så graverende, at det firtal frem for tretallet som det første ciffer bliver det, der gør, at man glemmer det, der står bagefter?

Er hr. Christian Hansen f.eks. ikke klar over, at når vi kommer til den 1. april, så er der altså 15 pct. af Danmarks mælkeproducenter; der stopper? Tilsvarende sker der for svinesektoren en utrolig, kan vi sige, omflytning. Dyrene koncentrerer på færre og færre ejendomme, fordi man skal tilpasse både miljøkrav, velfærdskrav og også den effektivitet, der nu skal være på forskellige brug. Har man helt overset det i sin stræben efter at være det, jeg kalder husmændenes vogter? For mig eksisterer de ikke mere; for alle, der arbejder på landet, er de bønder.

(Kort bemærkning)

Christian H. Hansen (DF):

Jeg tror i hvert fald, at de husmænd, der hører det her budskab nu, er kede af at få at vide, at de er ikkeeksisterende. Sådan forholder det sig ikke i virkelighedens verden, må jeg sige til hr. Jens Kirk.

Lad mig så sige, at med hensyn til fortrinsstillingen er vi overhovedet ikke på vej ud ad nogen glidebane, og vi vil heller ikke lukke op for en masse. Jeg tror i øvrigt, jeg fik præciseret, at det, vi kæmper for, er, at fortrinsstillingen bliver bevaret, som den er i dag. Det er så korrekt, at der kan komme nogle forhandlinger, som trækker i en anden retning. Vi vil indgå aktivt i de forhandlinger, der kommer om det her.

Når vi bruger ordet herregårdsmentalitet, så er det nok, fordi vi mener, at man faktisk på en del områder går meget længere, end landbrugs erhvervet selv ønsker, og det mener vi ikke er

rigtigt. Vi mener faktisk, det er forkert, at man oven i købet lægger op til at gå længere. Men nu har jeg forstået på hr. Jens Kirk tidligere i dag, at vi nok kommer til at lande på noget, som Dansk Folkeparti synes er fornuftigt, og derfor er jeg fortrøstningsfuld.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Kl. 16.10

Else Theill Sørensen (KF):

For godt et års tid siden besøgte jeg sammen med andre folketingsmedlemmer fra Viborg Amt en ung, driftig landmand. Han var startet småt, men havde hurtigt udviklet bedriften, som han drev dygtigt og moderne i en virksomhed, hvor der også blev tænkt på personalepolitik og medarbejdermedejerskab. Kort sagt et ungt menneske af en slags, som vi har brug for mange flere af.

Se, hvis nu han havde startet sin karriere på samme dygtige vis med møbelproduktion eller it, så kunne han fortsætte med at udvide og med at øge omsætningen og indtjeningen. Men denne unge mand var desværre i en alder af 28 år blevet stoppet af de snærende bånd, som landbrugsloven lægger på landbrugets udøvere. Nogle af de bånd bliver med dette lovforslag løsnet ganske betydeligt til gavn for den enkelte landmand.

Fra konservativ side er vi glade for disse lempelser. De er nemlig efter vores mening nødvendige, hvis landbrugserhvervet også fremover skal tiltrække dygtige, unge mennesker, mennesker, som både er dygtige landmænd og dygtige erhvervsfolk.

Det er som sagt til gavn for den enkelte landmand, men det er også til gavn for samfundet, fordi det styrker landbrugserhvervet muligheder for fortsat at spille en stor og betydningsfuld rolle i samfundsøkonomien.

Samtidig er lovgivningen med dette blevet forenklet, uden at nogen vist vil påstå, at den af den grund er blevet enkel. En af de helt åbenlyse forenklinger er, at afstandene i afstandskravene efter forslaget nu skal måles i luftlinje og ikke i vejafstand, og jeg har da også konstateret, at alle vist mener, at det er en forenkling. Det er så også en lempelse, eftersom luftlinjeafstanden aldrig vil være længere end vejafstanden.

Så vil jeg nævne som det sidste, at i formålsparagraffen er hensynet til natur, miljø og landskabelige værdier styrket, og det er vi i Det Kon-